

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף נ"א ע"א

פרשת תזריע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא אַדְמוּנִי כְּתִיב בְּעָשׂוּ. וְכְתִיב בֵּיהּ בְּדוּד, (שמואל א, טז) וַיָּבִיאוּהוּ וְהוּא אַדְמוּנִי. אֶלָּא דָּא מְזוּהָמָא דִּדְהָבָא אֲתַעְבִּיד, וְדָא בְּזוּהָרָא דִּדְהָבָא אֲתַדְבֵּק, בְּעָשׂוּ כְּתִיב בֵּיהּ, אַדְמוּנִי כְּלוּ כְּאֲדָרַת שַׁעַר, (מ"ח ע"ב) בְּזוּהָמָא דִּהֲתוּכָא נָפֵק. בֵּיהּ כְּתִיב בְּדוּד, עִם יִפָּה עֵינִים וְטוֹב רָאִי.

תרגום לעברית

בְּעָשׂוּ כְּתוּב וַיֵּצֵא הָרָאשׁוֹן אַדְמוּנִי, וְעַל כֵּן שׁוּרָה בּוּ מִינּוּ. וְאִם תֵּאמַר אַדְמוּנִי כְּתוּב בְּעָשׂוּ, וְכְתוּב בּוּ בְּדוּד, (שמואל א טז) וַיָּבִיאוּהוּ וְהוּא אַדְמוּנִי. אֶלָּא זֶה מְזוּהָמָת הַזֹּהֵב נַעֲשֶׂה, וְזֶה נִדְבֵּק בְּזוּהַר הַזֹּהֵב. כְּתוּב בְּעָשׂוּ, אַדְמוּנִי כְּלוּ כְּאֲדָרַת שַׁעַר, יֵצֵא בְּזוּהָמָת הַהִתוּךְ. בְּדוּד כְּתוּב, עִם יִפָּה עֵינִים וְטוֹב רָאִי.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מֵאִי טַעְמָא. גִּוּוּנָא חֲוֹרָא אֲשֶׁתְּמוּדַע, וְגִוּוּנָא סוּמְקָא אֲשֶׁתְּמוּדַע, סוּמְקָא בְּקִדְמִיתָא, וְהָא אֲתַחֲזִי בֵּיהּ חֲוֹרָא, הָא דְכִיּוּתָא אֲתִיְלִיד בֵּיהּ, וְשָׂאֲרִי לְאֲתַדְבָּאָהּ. חֲוֹרָא בְּקִדְמִיתָא, וְאֲתַחֲזִי בֵּיהּ סוּמְקָא, הָא שָׂאֲרִי לְאֲסַתְּאָבָא, וְכְתִיב וְטִמְאוּ הַכֶּהֱן, דִּהָא

אֶתִּילִיד בֵּיה סוּמְקָא, לְאֶסְתָּאבָא. וְכִהְנָא הָוָה יָדַע בְּכָל אֵינוֹן גְּוֹנִין. וְלִזְמַנִּין דְּאֶתְחַזִּי
בֵּיה גְּוֹנָא דְדְכִיוֹתָא, וְיִסְגֵּר לִיה לְמַחְמִי אִי אֶתִּילִיד בֵּיה גְּוֹנָא אַחֲרָא. וְאִי לָא, מְדַכִּי
לִיה, הָדָא הוּא דְכָתִיב וְטִהְרוּ הַכֹּהֵן וְגו'.

תרגום לעברית

בא וראה מה הטעם. הגון הלבן נודע, והגון האדם נודע. אדם בראשונה, והנה נראה בו
לבן, הרי טהרה נולדה בו ומתחיל להטהר. לבן בראשונה ונראה בו אדם, הנה מתחיל
להטמא. וכתוב וטמאו הכהן, שהנה נולד בו אדם להטמא. והכהן היה יודע בכל אותם
הגונים. ולפעמים שנראה בו גון של טהרה, ויסגירו לראות אם יולד בו גון אחר. ואם
לא, מטהר אותו. זהו שכתוב וטהרו הכהן וכו'.

טקסט הזהור

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָווּ אֶזְלִי בְּאַרְחָא, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב (מלכים ב, ה) וְצִרְעַת
נִעְמָן תִּדְבֹּק בָּהּ וּבִזְרָעָהּ לְעוֹלָם וְגו', אִי הוּא חֲטָא בְּנוֹי אֲמַאי יִלְקוֹן. אָמַר לִיה, אֵלִישֶׁעַ
יִתִּיר מִשָּׂאֵר נְבִיאֵי חֲמָא. חֲמָא דְלֹא נָפִיק מִגִּיחִזִּי בְּרָא דְמַעְלִיא, וְעַל דָּא לִיִּט לְכָלְהוּ.

תרגום לעברית

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתוּב (מלכים ב ה) וְצִרְעַת
נִעְמָן תִּדְבֹּק בָּהּ וּבִזְרָעָהּ לְעוֹלָם וְגו'. אִם הוּא חֲטָא, לָמָּה יִלְקוּ בְּנוֹי? אָמַר לוֹ, אֵלִישֶׁעַ
רָאָה יוֹתֵר מִשָּׂאֵר הַנְּבִיאִים. רָאָה שֶׁלֹּא יֵצֵא מִגִּיחִזִּי בִּן מַעְלָה, וְעַל כֵּן קָלַל אֶת כָּלָם.

טקסט הזהור

וְלֹא עוֹד, אֵלֹא אָמַר לִיה, אֲנִי פוֹלְחָנָא בְּשִׁמוּשָׁא עֲלָאָה לְגַבִּי אֵלִיָּהוּ, וְזָכִינָא בְּתִרְיִן
חוֹלְקִין, דְּהָא פִּלְחָנָא לִיה בְּקִשׁוּט, וְאַנְתָּ רָשָׁע פְּגִימַת לִי, אוֹמִית לְשִׁקְרָא, וְחִמִּידַת, הָא
עֲבַרְתָּ עַל אוֹרֵייתָא כָּלָא, וּמֵאֵן דְּאֶעְבֵּר עַל דָּא, מִית הוּא לְעִלְמָא דְּאֵתִי. אֲבָל בְּגִין

דפּלַחַת לִי, שְׁמוּשָׁא דִילָךְ לָא לְהוּי לְמַגְנָא, תְּהוּי מִיתָה דִילָךְ בְּעִלְמָא דִין, וּבְעִלְמָא
דְּאַתִּי לָא. וּבְגִין כֹּךְ, וְצָרְעַת נַעֲמָן תִּדְבֵּק בְּךָ וּבְזָרְעָךְ. (גוּוּנָא דַחִיוּרָא אֲשֶׁת־מֹדַע, וּגוּוּנָא
דְּסוּמְקָא אֲשֶׁת־מֹדַע)

תרגום לעברית

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא אָמַר לוֹ: אֲנִי עֲבַדְתִּי בְּשִׁמוּשׁ עֲלִיּוֹן אֲצֵל אֱלֹהִי, וְזָכִיתִי בְּשָׁנֵי חֲלָקִים,
שְׁהָרִי עֲבַדְתִּי אוֹתוֹ בְּאַמְתִּי. וְאַתָּה רָשָׁע פְּגַמְתָּ אוֹתִי, נִשְׁבַּעְתָּ לְשָׁקֵר וְחִמַּדְתָּ, הָרִי עֲבַרְתָּ
עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וּמִי שֶׁעוֹבֵר עַל זֶה, מֵת הוּא לְעוֹלָם הָבָא. אֲבָל מִשּׁוּם שֶׁעֲבַדְתָּ אוֹתִי,
הַשְׁמוּשׁ שֶׁלָּךְ לֹא יִהְיֶה לְחַנּוּם; תִּהְיֶה מִיתָתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הָבָא. וּמִשּׁוּם כֹּךְ,
וְצָרְעַת נַעֲמָן תִּדְבֵּק בְּךָ וּבְזָרְעָךְ. (גוֹן הַלְבָן נֹדַע, וּגוֹן הָאָדָם נֹדַע).

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּגֵד הַצָּמֶר אוֹ הַפִּשְׁתִּים אֲמַאי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכֹלֵא שְׂרִיא, וּבְכֹלֵא
שְׁלֵטָא. וְאִית כְּגוּוּנָא דָּא דְּכַתִּיב, (מִשְׁלִי לֹא) דְּרָשָׁה צָמֶר וּפִשְׁתִּים. וּבְגִינִי כֹךְ, שׁוֹלְטָנִיָּה
דִּהְיָוָא נִגְעַ דְּנַפְיָק מֵאַתֵּר עֲלָאָה, דָּא שְׁלֵטָא בְּכֹלֵא, בְּתַרִּי גּוּוּנִי, בְּצָמֶר וּבְפִשְׁתִּים. וּבְגִין
כֹּךְ, זֹאת תּוֹרַת נִגְעַ הַצָּרְעַת בְּגֵד הַצָּמֶר אוֹ הַפִּשְׁתִּים.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּגֵד הַצָּמֶר אוֹ הַפִּשְׁתִּים לָמָּה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכֹל שׁוּרָה וּבְכֹל שׁוֹלֵט.
וַיֵּשׁ כְּמוֹ זֶה, שְׁכָתוֹב (מִשְׁלִי לֹא) דְּרָשָׁה צָמֶר וּפִשְׁתִּים. וּמִשּׁוּם כֹּךְ שְׁלֵטוֹנוֹ שֶׁל אוֹתוֹ נִגְעַ
שְׁיֹצֵא מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן, זֶה שׁוֹלֵט בְּכֹל, בְּשָׁנֵי גּוּוּנִים, בְּצָמֶר וּבְפִשְׁתִּים. וּמִשּׁוּם כֹּךְ, זֹאת
תּוֹרַת נִגְעַ הַצָּרְעַת בְּגֵד הַצָּמֶר אוֹ הַפִּשְׁתִּים.

רבי יצחק הוה אזיל לקטפורי דאבוי. חמא חד בר נש, דסאטי בקוטרא דמטולא אכתפוי. אמר ליה, שורטא דקישטא בכתפך אמאי, לא אמר ליה מדי. אזל אבתריה, חמא דעייל במערתא חדא, עאל אבתריה, חמא קטורא דתננא דהוה סליק מתחות ארעא, ועאל ההוא בר נש בנוקבא חד, ואתכסיא מניה. דחיל רבי יצחק, ונפק לפום מערתא.

תרגום לעברית

רבי יצחק היה הולך לבציר של אביו. ראה איש אחד שסטה עם קשר של משא על כתפו. אמר לו, קנים של עצים שעל כתפך לשם מה? לא אמר לו דבר. הלך אחריו. ראה שנכנס למערה אחת, נכנס אחריו. ראה קיטור של עשן שהיה עולה מתחת לארץ, ונכנס האיש ההוא לנקב אחד והתכסה ממנו. פחד רבי יצחק, ויצא לפי המערה.

טקסט הזוהר

עד דהוה יתיב, אעברו רבי יהודה ורבי חזקיה, חמא לון, וקריב גביהון, סח לון עובדא. אמר רבי יהודה, בריה רחמנא דשזבך. האי מערתא דסגיר, דסרונגא היא, וכל יתבי ההיא קרתא, חרשין אינון, ואתיין למדברא לחוויין אוכמין, דאינון בני עשר שנין, או יתיר, למעבד חרשין, ולא מנטרא מניהו, ואתעבידו סגירין וכל זייני חרשין דלהון בהאי מערתא אינון.

תרגום לעברית

בעודו יושב, עברו רבי יהודה ורבי חזקיה. ראה אותם וקרב אליהם. ספר להם את המעשה. אמר רבי יהודה, ברוך הרחמן שהצילך. זוהי מערת המצרעים של סרונגא, וכל יושבי הקרית ההיא הם מכשפים, ובאים למדבר לנחשים השחרים, שהם בני עשר שנים או יותר, לעשות כשפים, ולא נשמרים מהם ונעשים מצרעים, וכל מיני כשפים שלהם הם במערה הזו.

אָזלו, עַד דִּהּוּ אָזְלִי, אַעֲרַעְרוּ בְּחַד בַּר נָשׁ דִּהּוּה אֲתִי, וּבְרִיָּה דִּהּוּה מְרַע, קָטִיר עַל חֲמָרָא. אָמְרוּ לִיה מֵאֵן אַתָּה. אָמַר לָהּ יוֹדָאִי, וְדָא הוּא בְּרִי דְאִיהוּ קָטִיר עַל חֲמָרָא. אָמְרוּ לִיה, אֲמַאי הוּא קָטִיר. אָמַר לוֹן דִּיּוֹרִי הוּא בְּחַד כְּפָר, דְּאִיהוּ מִבְּנֵי רוּמָאִי, וְהֵאִי בְּרִי הָוָה אוֹלִיף אוֹרִייתָא בְּכָל יוֹמָא, וְהָוָה אַהֲדָר לְבֵיתָא, וְלָעִי לוֹן לְאִינוּן מְלִין. וְג' שְׁנִין הָוָה דִּיּוֹרִי בְּהָוָה בֵּיתָא, וְלֹא חֲמִינָא מְדִי. וְהִשְׁתָּא יוֹמָא חַד עָאֵל בְּרִי לְבֵיתָא לְאַהֲדָרָא מְלִין, אַעֲבָר חַד רוּחָא קָמִיָּה, וְנָזִיק לִיה, אַעֲקָם פּוּמִיָּה וְעִינּוּי, וִידּוּי אַתְעֲקָמוּ, וְלֹא יָכִיל לְמַלְלָא. וְאַתִּינָא לְגַבִּי מְעֲרֵתָא דְסָגִירוּ דְסָרוּנָא דְלָמָא יִלְפוּן לִי מְלָה דְאַסּוּוּתָא.

תרגום לעברית

הָלָכוּ, בְּעוֹדָם הוֹלְכִים פָּגְשׁוּ בְּאִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא, וּבְנֹו שֶׁהָיָה חוֹלָה קָשׁוּר עַל הַחֲמוּר. אָמְרוּ לוֹ, מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם, יְהוּדִי, וְזֶה הוּא בְּנִי שֶׁקָּשׁוּר עַל הַחֲמוּר. אָמְרוּ לוֹ, לָמָּה הוּא קָשׁוּר? אָמַר לָהֶם, מִגּוּרִי הֵם בְּכָפָר אֶחָד, שֶׁהוּא מִבְּנֵי הָרוּמָאִים, וּבְנֵי הַזֶּה הָיָה לוֹמֵד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְהָיָה חוֹזֵר הַבֵּיתָה וְלוֹמֵד אֶת אוֹתָם הַדְּבָרִים, וְשָׁלַשׁ שָׁנִים הָיוּ מִגּוּרִי בְּבֵית הַהוּא וְלֹא רָאִיתִי דָּבָר. וְכַעַת יוֹם אֶחָד נִכְנָס בְּנִי לְבֵית לַחֲזֹר עַל הַדְּבָרִים, עָבְרָה רוּחַ אַחַת לְפָנָיו וְהִזְקָה לוֹ, הִתְעַקְמוּ פָּיו וְעִינָיו, וִידּוּ הִתְעַקְמוּ וְלֹא יָכִיל לְדַבֵּר. וּבֵאתִי לְמַעֲרַת הַמְצָרָעִים שֶׁל סָרוּנָא אוֹלִי יִלְמְדוּ אוֹתִי דָּבָר שֶׁל רְפוּאָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, וּבְהָוָה

אמר לו רבי יהודה, ובאותו הפית האם ידעת מקדם לכן אם נזק בו איש אחר? אמר לו, ידעתי, שהרי מכמה ימים נזק בו איש אחד, והיו אומרים שהיה חולה, ומהם אומרים שרוח של הפית, ואחר כך נכנסו בו כמה אנשים ולא נזקו. אמרו, זהו שאומרים החברים, אוי לאתם שעוברים על דבריהם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.